

Huszonöt éves a szegedi tudományegyetem

Ünnepség az ifjúság részvétele nélkül

(Szeged, május 21.) A szegedi tudományegyetem május 30-án ünnepi alapításának 25. évfordulóját. Ebből az alkalomból ünnepi közgyűlés lesz a központi egyetem disztermében. A közgyűlés ünnepi beszédét dr. Purjesz Béla rektor mondja. Ezenkívül dr. Kertész Lajos vezetésével Rossa Ernő és Händel ünnepi zsoltárját éneklő és egyetemi énekkar a szegedi Nemzeti Színház zenekarának közreműködésével.

Csodálkozással látjuk, hogy az egyetem egészét érintő ünnepi megemlékezés műsorában az ifjúság képviselői nem vesznek részt, holott az egyetem elsősorban mégis csak az ifjúságért van. Nem tarthatjuk helyesnek és a demokrácia szellemével összeegyeztethetőnek, hogy ez a megemlékezés csupán a professzorok ünnepe legyen és az ifjúság szinte csak külső szemlélőként vegyen részt azon.

Nagyszabású erkölcsrendészeti razzia Ujszegeden

(Szeged, május 21.) Hétfőn éjjel a szegedi rendőrség erkölcsrendészeti osztálya az utóbbi idők legnagyobb szabású razziáját végezte Ujszegeden. Az erkölcsrendészeti osztály beosztottjai Kovács Attila rendőrhadnagy vezetésével éjjel fél 11-től a reggeli órákig átfésülték Ujszeged utcáit, valamint az ujszegedi ligetet. Munkájukat a szegedi orosz városparancsnokság közreműködésével és segítségével végezték. A razzia során igen nagyszámú gyanús egyént igazoltattak, számos berendezés is történt és mintegy 30 személyt állítottak elő. Ebből tizenegyet vettek őrizetbe és valószínűen tartós közmunkára utalják őket.

Az erkölcsrendészeti osztály egyébként a legnagyobb erővel kíván rendet teremteni ezen a téren rendszerezett, gyakori razziákkal. Már eddig is március közepe óta a razziák alkalmával mintegy 142 nemibeteget utaltak orvosi kezelésre és igen sokakat küldtek tartós közmunkára.

Március 24: Diákpanasznap

(Szeged, május 21.) Az infláció okozta megélhetési nehézségekre, mióta Rákosi elvtárs megígérte, hogy augusztus elejére már jó pénz lesz, az mondják a dolgozók: „Ha a telet kihúztuk, ezt a két-három hónapot már kibírjuk!”

Azonban a nemzet reménye: a fiatalság még mindig nagy probléma. Súlyos és a gazdasági gondoknál sokkal fájdalmasabb kérdés, sikerül-e a fiatalságot kimenteni a jelenlegi lelki fertőzöttség állapotából, sikerül-e egyenes, őszinte, harcos munkát faragni a jelszavaktól elkábított, saját értékét és társadalmi helyét nem ismerő jövő nemzedékből?

Ez az a probléma, mely legjobban izgatja a felnőtteket, de a sürű, áthatolhatatlan ködből lassan előtörő fiatalságot is. Szülő és gyermek egyforma izgalommal várja a szegedi „Diákpanasznap”-ot.

Iskolák és tanárok, egyes szülők és kisdiákok csoportja érdeklődik lázasan a Belváros III-ben, mikor is lesz a nagy találkozó? A nagy találkozó pénteken délután 5 órakor lesz a Belváros III. helyiségében, Kárász-utca 6. szám alatt, ahol végre életében talán először minden diák elmondhatja nyíltan, gatlás és megfélemlítés nélkül, mi az, amit nem ért, mi az, amit szeretne, hogy képzelj el jövőjét, helyét a dolgozó társadalomban és mi az, ami neki fáj.

A nagy találkozót megtartjuk és biztosak vagyunk, hogy a sok-sok kisdiák a panasznap után boldog megkönnyebbüléssel, a jobb jövőbe vetett töretlen hittel várni fogja, mikor tartják új parlamentjüket.

BELVÁROSI MOZI

Telefon: 6-25.

Ma és minden nap újból gondatlan nevetés lesz urrá rajtunk: bemutatjuk a Ritz Brothers-ek legjobb és legújabb filmjét, a

3 mákvirág

című, egész estét betöltő burleszkjét. Pompás kísérő műsor. Párisi varieté előadások kezdete: 4, 3/4 és fél 8-kor. Pénztárváltás az előadás kezdete előtt félórával. Elővetél délelőtt 11-12-ig.

Elvitték szegedről a „Rákosi Mátyás” gőzöst,

a kisebb befogadóképességű „Déliab” bonyolítja le az Algyő-Csongrád közötti hajóforgalmat

A város tiltakozik a „Rákosi Mátyás” elvitele ellen

(Szeged, május 21.) Dénes Leó elvtárs, polgármester kedden telefonbeszélgetést kapott a közlekedésiügyi minisztériumból, hogy a Rákosi Mátyás-gőzhajót, amely eddig Szeged, illetve Algyő és Csongrád között bonyolította le a tiszai hajóforgalmat, elviszik Szegedről. A minisztérium azzal indokolja a hajó elvételét, hogy az Algyő-Csongrádi rövid távon most nincs szükség a nagy befogadóképességű Rákosi Mátyásra, ezért a Dunára viszik, ahol a Budapest-Mohács közötti forgalmat kell lebonyolítani. Szeged kisebb tonnatartalmú hajót kap, a Délibáb, amely tovább jár majd Algyő és Csongrád között. Dénes elvtárs a minisztérium közlését bejelentette a tanácsülésen. A tanácsülés megütközéssel vette tudomásul a minisztérium közlését. A „Rákosi Mátyás”, amely „Lukács Béla”

néven régebben is tiszai hajó volt, a felszabaduláskor roncsként maradt Szegeden. Szegedi munkások építették újja nagy fáradsággal Szeged támogatásával. A városi hatóság szerzett az újjaépítéshez fát és egyéb anyagot, egyedül neki köszönhető, hogy a hajót vissza lehetett adni a forgalomnak. Eppen ezért a város kéri, hogy a „Rákosi Mátyás” adják vissza a tiszai hajózásnak és Szegednek.

Mint a szegedi hajóállomástól értesülünk, a „Rákosi Mátyás” már utban is van a Dunára. Szerdán éppen ezért szünetel a hajóközlekedés Szeged, Algyő és Csongrád között. A „Déliab” gőzös a napokban érkezik meg és lehet, hogy szombaton már újra megindul a forgalom a Tiszán. Mint értesülünk, a Délibáb egészen Csongrádig jár majd, nem pedig csupán a szentesi hidig.

Fellélegzett egy torontáli község:

Kübekháza megszabadult svábjaitól

Százkilencven személyt telepítettek ki, csak az öregek és a járó nem tudó betegek maradtak a faluban — Villanyvilágítást Kübekházának

(Szeged, május 21.) A Szegedtől délre levő torontáli községekben is megkezdődött az ország és a magyarság legnagyobb ellenségeinek, a sváboknak kitelepítése. Vérázító és felháborító állapot volt, hogy Szeged és szomszédságában itt pöffeszkedtek a svábok Volksbundjuk támogatásával mintegy államot alkotva az államban. Ez a világ most megszűnt. Ujszentiván, Kiszombor, Kübekháza és a többi községek lassanként megtisztultak a sváboktól.

Kübekházán hétfőn volt egy hete történt meg a svábok kitelepítése. Kint jártunk a felszabadult községben, amely szinte fellélegzett a kitepítés után.

Bodó István elvtárs, községi bíró örömmel meséli, hogy Kübekházának sikerült megszabadulnia a magyar lakosságot fojtogató svábságtól.

— Kétezerszáz lakosa van községünknek — mondja Bodó elvtárs —, ennek huszonkét százaléka volt sváb a legutóbbi népszámláláskor, ez a huszonkét százaléknál kisebb, a föld 75 százaléka birtokolta a község határában. A földreform során természetesen földjüket a törvény értelmében mind elkobozták és kiosztották a község szegény földműves parasztjára. A múlt hétfőn aztán a svábok is elmentek — mondja Bodó István és nem tudja eljövni örömteljes mosolygását. — Új élet kezdődött ezzel a faluban — mondja —, a magyar lakosság szinte felüdült, mint a vetés a májusi eső után. Nagy nyomást szabadultunk meg és biztosak vagyunk benne, hogy most már megkezdődik a színmagyarrá lett község fejlődése, ami eddig az igazságtalan birtokmegosztás miatt nem volt lehetséges. Csak nagyon öregek és járóképtelen betegek maradtak egyelőre itt néhányan.

340 földhözjuttatott

— Ezerhatszázhatvan hold földet koboztunk el a sváboktól — veszi át a szót Simon István, a Földigénylő Bizottság elnöke. — Ebből 340 szegény-paraszt igénylőt elégítettünk ki. A legtöbb földhözjuttatott a svábok ingóságaiából is kapott. A földosztást úgy igyekeztünk intézni, hogy a még odalévő hadifoglyok családjai is részesüljenek benne.

Érdeklődünk, hogy a földhözjuttatottak meg vannak-e elégedve a földosztással és a Földigénylő Bizottság hogyan van megelégedve velük.

— Általában sikerült kielégíteni az igényeket — adja meg a feleletet Simon István — és mindenki meg van elégedve. Szorgalmas, dolgozó nép a itteni és nem szegényi megfogni az ekeszárva, meg a kapa végét. Nemcsak szeretnek, hanem tudnak is dolgozni. Haladózseleműek és tanulni vágyók. Máris rájöttek, hogy a felaprózott földeken nem nagy jövője

van a külterjes szemtermelésnek és igyekeznek meghonosítani a belterjes bazdálkodást. Gyümölcsösöket telepítenek. Kertészeteket létesítenek. Tavaly még egy négyszögölynyi gyümölcsös se volt a község határában, ma már 25 hold van betelepítve. Megkezdtek a dohánytermelést is, ma már 40 dohánykertésznünk van.

A fenyegető svábok

Elmondja még Simon elnök, hogy a svábok mezőgazdasági gépjait szövetségi kezelésbe vették. Négy teljes cséplőgarnitúra, három traktora és egy darálómalma van a földműves szövetségnek. Persze a sváboknak nem tetszik, hogy az olcsó magyar munkaerő segítségével összeharcsolt vagyont itt kellett hagyniok. Most egyre-másra küldöztetik Bajorországból a névtelen fenyegető leveleket, amikben felakasztással és kiirtással fenyegetik meg a kübekházi kommunistákat, akik előljártak a földreform végrehajtásában és a község demokratikus átalakításában. Bodó István elvtársat is megfenyegették és megígérték neki, hogy ha visszajönnek, kiirtják egész családjával együtt. Legutóbb Pópi Pál kapott fenyegető levelet. A szépszerével eltávolított sváb „sogor” hibás magyarsággal írott levelében különböző kedves kitételek után megígéri Pópiynak, hogy felakasztatja, ha visszajön és egyéb hasonló dolgokat helyez kilátásba. Andó Pálnak is. Mondanunk sem kell, a derék kübekiek nem ijednek meg a tehetetlen dühben fogamzott fenyegetőzésektől és szorgalmasan végzik tovább munkájukat.

A multheti esőből Kübekháza is kapott, sajnos nem minden része. Most újabb esőzésben reménykednek.

Nagy bánata még a falunak, hogy bár a villany évek óta be van vezetve a községbe, villanyvilágításuk még sincs, mert a vezetéknek nincsenek bekötve a makói távfeszítékek, holott csak nyolc kilométernyi vezeték kiépítéséről lenne szó. Ekkora távolságra van ugyanis a község a Szegedről kiinduló Makóra menő vezeték-től. Az illetékeseknek legyen gondja rá, hogy a szomszédos Kübekházán minél előbb bekapcsolják a villanyt. Ennek különösebb nehézsége aligha van, hiszen már minden házban ott lóg a villanylámpa a szoba közepén, csak éppen a 8 kilométeres vezeték kell megépíteni. Reméljük Nagyszeged megvalósulása meghozza Kübekházának a villanyvilágítást is.

1 pohár jégbehűtött

ALUDT-TEJ

45 millió pengő

a Központi Tejivóban!

A vérvád

szennyes hullámai átosaptak Budapestre is. Hazug rémmeséssel járják a várost, felkorbácsolják az indulatokat és a hisztériás emberek hiszékenységre spekulálnak. Anyák keresik gyermekeiket, akiket sem vesztek, szülők kétségbeesetten keresik fiaikat és öntudatlanul is egy aljas gyalázatos propaganda ügynökeivé szegődnek. A napokban történt, egy szegedi asszony rémülten mesélt a piacon, hogy a hődmézövásárai országút mellett az erdőben 15 kislánygyermeket látott a fákön függeni. Egy másik szegedi asszony örvöngve híresztelte szélteben-hosszában, hogy gyermekét elrabolták, de arról elfelejtett jelentést tenni, hogy gyermeke el sem vették, mert amíg a vérvád meséjével verte fel a nyugalmat, addig gyermeke otthon játszadozott. Szomorú, hogy még most is védekezni kell az ilyen hitvány, uszító vádaskodások ellen. Annak dacára, hogy megtanultuk, hogy a vérvád egy nemzet életére hull vissza és egy nemzet súlyos vérvesztése a következménye. A vérvád édes testvére annak a suttogó propagandának, amely a kisparasztlak lába alól akarta kihúzni a földet. Közeli rokona a Kis Szalézok fegyveres brigantizmusának. Tudjuk jól, honnan erednek és milyen hazaáruló céllal a vérvád mesék, de kiméletlenül meg kell tisztítani és meg is tisztítjuk ezeket a forrásokat, amelyeknek piszkos áradata egy egész országot akar megfertőzni.

Az értelmiséget

fel kell frissíteni. Ismeretes, a Szakszervezeti Tanácsnak és a munkáspártoknak az a kezdeményezése, hogy olyan ifjak is részesüljenek egyetemi oktatásban, akiket az elmúlt rendszer néppellenes tanügyi politikája önző osztályérdekekből nem engedett oda. Számátalan magyar érték kalldott el, sok olyan erő veszett el a feudalizmus és nagykapitalizmus ingoványában, amely arra lett volna hivatott, hogy a magyar nép jólétét és boldogulását előmozdítsa. A munkáspártok és a Szakszervezeti Tanács kezdeményezése már némi eredményt mutat. Budapestn 150 olyan munkás és parasztfiú került az egyetemre, akinek nem volt középsikolai érettségije, de képességük ide utalja. Szeged egyetemi város. Nekünk sem szabad elmaradnunk ennek a lehetőségnek a megvalósításától. A MaDisz, a SzIM, az egyetemi hallgatók tudományos szocialista munkaközössége di-cserekes akciót indított, hogy Szegedről és környékéről legalább 30 érettségi nélküli munkás- és parasztfiú kerülhessen az egyetemre. A társadalom csatornáiba új vérkeringésre van szükség. Az értelmiség ilyenirányú felrészítése nemzeti érdek és feltétlenül szükséges ahhoz, hogy egységes életet élhessünk. Már jőjőre szembe kell szállnunk azokkal a gán-csokodókkal, akik ezzel kapcsolatban nivósokkenésről beszélnek. Mind-azok, akik tudják, hogy a valódi nemzeti értékek a népi rétegekből sarjadnak, csak örömmel támogathatják ezt a tervet, mert jól tudják, hogy most is csak azok beszélnek „nivóról”, akiknek a tudományos nivó csak arra volt jó, hogy befojtsák a népi érdekeket.

Vidéken is szétosztják az UNRRA halkonzerveket

((Budapest, május 21.) A közellátásiügyi minisztériumnak illetékes helyőri jelentik, hogy néhány napon belül nemcsak a fővárosban, hanem a vidéki nagyobb városokban is megkezdik az UNRRA halkonzerv-küldemények szétosztását az ipari üzemek dolgozói és a gyermekek között.

Beterjesztették a szakköztségek jelentését a szénbányák államosításáról

(Budapest, május 21.) A nemzetgyűlés mai ülésén Kertész Miklós betérjesztette a szakköztségi, közlekedési és pénzügyi bizottság együttes jelentését a szénbányák államosításáról szóló törvényjavaslat tárgyában.

A nemzetgyűlés legközelebbi ülése szerdán lesz.